653/02

Den 2. september 2002 blev i sag nr. 57.488:

xxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Pen-Sam Skade
forsikringsaktieselskab
Jørgen Knudsens Vej 2
3520 Farum

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem sit medlemskab af en fagforening har ulykkesforsikring i Pen-Sam Skade forsikringsaktieselskab, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Advokaten har i skrivelse af 27/12 2001 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Sagsfremstilling: Min klient var den 31.10.1998 forsædepassager i sin ægtefælles bil, der kørte op bag i en bil, der havde ramt en forankørende bil. Ved uheldet slog min klient hovedet tilbage i nakkepuden, hvorved det blev slynget fremad.

Min klient var allerede i 1982 udsat for et biluheld, hvorved hun fik smerter mm. Hun fik i denne forbindelse besked om, at hun blot skulle lære at leve med sine smerter. Af denne grund anmeldte hun ikke skaden i 1998 med det samme. Af samme grund findes der ingen lægeundersøgelser i forbindelse med uheldet i 1998.

Der skete imidlertid det efter ulykken i 1998, at min klients smerter blev kraftigt forværret, hendes kræfter forsvandt og hun fik en fornemmelse af, at hovedbunden løfter sig. Derudover fik hun voldsom hovedpine, dårlig hukommelse og koncentrationsevne, træthed og snurrende fornemmelse i fingre og hænder.

Min klient havde i 1995 fået almindelig forhøjet førtidspension. På baggrund af den kraftige forværring i hendes tilstand efter ulykken i 1998 ansøgte hun imidlertid om mellemste førtidspension, hvilket hun blev tilkendt pr. 1. april 2001. Begrundelsen for pensionsforhøjelsen var således, at hendes tilstand generelt var forværret. ...

Jeg ønsker konkret at opnå, at selskabet Pen-Sam anerkender, at min klient har pådraget sig de nævnte gener ved et ulykkestilfælde den 31.10.1998. Endvidere ønskes som en følge heraf selskabets anerkendelse af, at selskabet har pligt til at udbetale i henhold til forsikringspolicen."

Selskabet har heroverfor i skrivelse af 22/1 2001 til nævnet anført:

"Med anmeldelse af 19.03.2001 anmeldte forsikrede, at hun den 31.10.1998 havde været ude for et færdselsuheld. Forsikrede befandt sig i en bil, der grundet glat føre kørte op bag i en anden bil.

Forsikrede oplyste i anmeldelsen, at farten havde været ca. 30 km./t., og at hun ved påkørslen havde pådraget sig en piskesmældsskade i nakken.

Sammen med anmeldelsen har Pen-Sam Skade endvidere modtaget et brev, hvor forsikrede skriver, at hun ikke var klar over, at forsikringen dækkede, og derfor ikke tidligere har anmeldt skaden.

På baggrund af anmeldelsen har Pen-Sam Skade indhentet slutattest fra forsikredes egen læge, praktiserende læge A.A. A.A. skriver blandt andet i sin erklæring, at forsikrede inden ulykken havde en skade i nakken, der kan have forværret tilstanden. A.A. oplyser endvidere, at tilstanden har været stationær ca. 14 dage efter ulykken.

Pen-Sam Skade indhenter herefter yderligere lægelige akter i form af en speciallægeerklæring af 27.11.2000 fra speciallæge i fysiurgi og reumatologi E.T. Erklæringen var udarbejdet til brug for en ansøgning om førtidspension.

Det fremgår blandt andet af erklæringen, at forsikrede i 1982 var involveret i et andet biluheld, hvor forsikrede befandt sig i en bil, der mens den holdt stille blev påkørt bagfra af en anden bil med ca. 80 km./t. Det fremgår videre, at forsikrede siden ulykken har været generet af blandt andet smerter i nakken og træthed samt hovedpine og aflåsning af nakken efter en forværrring af tilstanden i 1993-1994.

I speciallægeerklæringen er der imidlertid ikke nævnt noget om, at forsikrede også var udsat for en ulykke i 1998.

Pen-Sam Skade har endvidere rekvireret en kopi af en erklæring af 04.07.2001, ligeledes fra speciallæge E.T., indhentet af PFA Pension, hvor E.T. blandt andet skriver, at symptomerne hos forsikrede skyldes uheldet i 1982, men at der 'angiveligt' er sket en forværring i 1998.

På denne baggrund fandt Pen-Sam Skade det ikke sandsynliggjort, at forsikrede havde pådraget sig et varigt mén efter en ulykke 1998, hvilket Pen-Sam Skade meddelte forsikrede med brev af 18.05.2001.

Forsikrede var ikke tilfreds med afgørelsen, og bad derfor med brev af 31.05.2001 om at få indbragt afgørelsen for Pen-Sam Skade's bestyrelse, i overensstemmelse med selskabets klagestruktur.

Bestyrelsen i Pen-Sam Skade tilsluttede sig afgørelsen, hvilket blev meddelt forsikrede med brev af 20.09.2001, hvor forsikrede samtidig blev vejledt om muligheden for at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring. ...

Pen-Sam Skade's vurdering

Pen-Sam Skade bemærker, at forsikrede ikke har søgt læge i forbindelse med ulykken 1998, ligesom der heller ikke er oplysninger om, at der umiddelbart efter tidspunktet for ulykken skulle være sket en forværring af forsikredes tilstand.

Forsikrede har den 27.11.2000 været til undersøgelse hos speciallæge E.T., med henblik på udarbejdelse af en speciallægeerklæring. I erklæringen findes en række

detaljerede oplysninger fra forsikredes sygehistorie. Der findes imidlertid ikke nogen oplysninger om, at forsikrede skulle have været udsat for et uheld i 1998, der medførte en forværring af forsikredes tilstand.

Det kan lægges til grund, at der ikke er tale om en forglemmelse fra speciallægens side, idet speciallægen i den senere erklæring af 04.07.2001 direkte anfører, at forsikrede ikke ved den første undersøgelse nævnte en ulykke i 1998.

Forsikrede skulle således ved undersøgelsen den 27.11.2000 have glemt en ulykke, der ca. 2 år forinden havde medført en yderligere skade i nakken.

Da der i øvrigt ikke er nogen oplysninger i sagen, der støtter forsikredes forklaring, gør Pen-Sam Skade gældende, at forsikrede ikke i fornødent omfang har sandsynliggjort, at forsikrede har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde i 1998.

Pen-Sam Skade bemærker i øvrigt, at den ulykke, der efter forsikredes oplysninger fandt sted den 31.10.1998, først er anmeldt med anmeldelse af 19.03.2001.

Forsikrede angiver ukendskab til forsikringens dækning som grund til den sene anmeldelse.

Pen-Sam Skade bemærker hertil, at forsikrede på sædvanlig vis har været orienteret om forsikringsdækningen.

Ukendskab til forsikringsdækningen suspenderer ikke efter Pen-Sam Skade's opfattelse forældelsesfristen efter policebetingelsernes punkt 5.3 og forsikringsaftalelovens § 29, jf. kendelse i sag nr. 53.567 og kendelse i sag nr. 53.559.

Endvidere bemærker Pen-Sam Skade, at forsikredes egen læge i slutattesten anfører, at tilstanden har været stationær ca. 14 dage efter ulykken, det vil sige omkring 15.11.1998.

På denne baggrund lægger Pen-Sam Skade til grund, at forsikrede i 1998 må have været vidende om, at der var tale om et ulykkestilfælde, der kunne anmeldes.

Skulle Ankenævnet for Forsikring komme frem til, at forsikrede i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der er sket en forsikringsbegivenhed i 1998, gør Pen-Sam Skade derfor subsidiært gældende, at et eventuelt krav mod selskabet var forældet ved udgangen af 2000 på grund af manglende anmeldelse, jf. policebetingelsernes punkt 5.3 og forsikringsaftalelovens § 29.

Når forældelse ikke tidligere har været gjort gældende i sagen skyldes det, at Pen-Sam Skade har afvist dækning allerede fordi det ikke efter Pen-Sam Skade's opfattelse er sandsynliggjort, at der er sket en forsikringsbegivenhed.

Endelig bemærker Pen-Sam Skade, at forsikrede ifølge erklæringen af 27.11.2000 fra speciallæge E.T., pådrog sig en piskesmældslæsion i nakken ved uheldet i 1982, med følger i form af træthed og smerter i nakken.

I1993-1994 blev følgerne efter ulykken forværret, idet forsikrede nu også fik tilfælde af hold i nakken, kombineret med stærke smerter og synkebesvær.

Der er imidlertid ikke beskrevet nogen markante forværringer eller yderligere lidelser i 1998.

Da speciallæge E.T. den 04.07.2001 får oplysning om, at forsikrede også i 1998 skulle have været ude for et uheld, bemærker E.T., at der 'angiveligt' er sket en forværring. E.T. peger imidlertid ikke på nogen konkrete forværringer eller lidelser, der kan henføres til uheldet i 1998.

Skulle Ankenævnet for Forsikring komme frem til, at forsikrede i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der er sket en forsikringsbegivenhed i 1998, og at kravet ikke er forældet, gør Pen-Sam Skade derfor mest subsidiært gældende, at det ulykkestilfælde forsikrede måtte have været ude for i 1998, ikke i sig selv har medført et varigt mén på 5% eller mere."

I forsikringsbetingelserne hedder de bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen dækker skade (se definitionen i dækningsbetingelserne), som er en direkte følge af:

2.1 En begivenhed, der tilfældigt rammer den forsikrede udefra, ufrivilligt og pludseligt."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger - herunder såvel speciallægeerklæringen som de til pensionssagen hørende akter, hvori generne tilskrives ulykken i 1982 samt den i 80'erne konstaterede scheurmanns kyfose - finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klageren i 1998 skulle have været ude for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard